

ת"ד 4314/05/19 - מדינת ישראל נגד איל דוד אפלאו

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

ת"ד 4314-05-19 מדינת ישראל נ' אפלאו
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה על ידי עו"ד נאשד קאדרי

נגד

איל דוד אפלאו

הנאשם על ידי עו"ד שלומי בר

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 31.12.2017 סמוך לשעה 23:00 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סיאט מ.ר. 2244662 (להלן: "**הרכב**") בכביש 55 ק"מ 24.6 (להלן: "**הכביש**") מכיוון מזרח לכיוון מערב.

באותה העת נהג מנחם ברנד ברכב מרכב אחד מסוג איסוזו מ.ר. 9905656 (להלן: "**הרכב המעורב**") בכביש 55 ממערב למזרח מול כיוון נסיעת הנאשם.

הנאשם נהג בקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב לדרך, ובהגיעו לק"מ 24.6 בכביש 55 סטה שמאלה מנתיב נסיעתו תוך חציית קו הפרדה רצוף לנתיב הנגדי, ופגע עם רכבו ברכב המעורב (להלן: "**התאונה**").

כתוצאה מהתאונה, נחבלו חבלה של ממש הנאשם (שבר בעצם הזרוע ביד ימין ההומרוס), נוסע ברכבו אושרי משה חניה, עבר ניתוח לכריתת מעי הדק עם 2 השקות, קרע בשריר הרקטוס השמאלי, שבר בצלעות 6-7 מימין וכן נחבלו נוסע נוסף ונהג ברכב המעורב. כמו כן כלי הרכב ניזוקו.

הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. **נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 [2011] + סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 [2009].

2. **סטייה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות) שגרמה לחבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 40 לתקנות התעבורה תש"ל - 1970 [5388] + סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה נ"ח תשכ"א 1961 [2009]

3. **התנהגות הגורמת נזק שגרמה לחבלה של ממש** - עבירה לפי תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 [2425] + תקנה 38 (3) לתקנות התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 [2009].

הנאשם מיוצג ע"י עו"ד בר מטעם הסניגוריה ציבורית.

הכפירה:

הנאשם מודה בנהיגה, בזמן ובמקום, בסעיף 2 לכתב האישום ובתוצאות התאונה. הנאשם כופר בכך שנהג בקלות ראש, שהוא סטה לנתיב הנגדי.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העידו לפי הסדר:

עת/3 טל איזן - עד ראיה, סיפר כי ביום התאונה נסע בכביש שמוביל מקרני שומרון לכיוון עמנואל, היה קצת גשם והכביש היה רטוב. בערך 50-100 מטר לפניו נסע ג'יפ שחור בצורה ד"י איטית, לאחר שהגיע לעיקול הגיע רכב מהכיוון הנגדי, הוא לא לקח את הסיבוב ונכנס לנתיב הג'יפ שלפניו ואז התנגש בו.

בחקירתו הנגדית הדגיש כי הרכב התחיל את הסיבוב בנתיב שלו וסיים אותו בנתיב של הג'יפ. עוד ציין העד כי הוא מכיר את נהג הג'יפ בפנים מהיישוב עמנואל.

עת/1 אמיר כרמל - בוחן תנועה כ- 10 שנים, באמצעותו הוגשו המסמכים: דוח תנועה בוחן מוגש ת/1, תרשים מוגש ת/2, לוחות תצלומים מיום 31.12.19 ת/3, דיסק תמונות ת/4, מזכר מיום 1.2.18 ת/5, לוח תצלומים של הרכב במגרש מיום 1.2.18 ת/6, דיסק ת/7, דוח פעולה בוחן ת/8, סקיצה שהוכנה בזירת התאונה ת/9, עדות הנאשם תחת אזהרה ת/10.

העד סיפר כי טיפל בתאונה שקרתה ביום גשום, בלילה, שעת חשיכה, עשה מדידות, צילם, גבה עדות של הנאשם ושל העדים, מצא חומר שמנוני על הכביש לאורך כמה עשרות מטרים ולא שולל אפשרות שהשמן על הכביש גרם לנאשם להחליק, אם כי היה נוסע בזהירות ולאט, היה יכול להיגמר אחרת.

בנוגע למקום האימפקט ציין שהיה פיזור גדול של חלקי רכב בשני הנתיבים ולא מצא חריצי אימפקט שיכולים להראות היכן הייתה ההתנגשות, אולם קבע שההתנגשות הייתה בנתיב הנגדי של הנאשם על סמך עדויות.

הבוחן הגיע למסקנה שיש מקום להעמידו לדין את נהג הרכב על התנהגותו בזמן התאונה שבמקום לנסוע בהתאם לתנאי הכביש והמהירות הנכונה הוא הגביר מהירות והכניס עצמו למצב ביום גשום.

בחקירתו הנגדית התייחס הבוחן למצב התאורה במקום תוך הפנייה לסעיף 3 של חוות דעת בוחן ותמונה של הכביש ת/3.
(ע' 12 ש' 21-22)

הבוחן הסביר כי התאריך שמופיע בדו"ח בוחן הינו תאריך פתיחת הדו"ח שניתן על ידי המחשב ולא תאריך סגירת הדו"ח. אולם את המסקנות הוא כתב לאחר שגבע את כל העדויות.

הוסיף הבוחן כי העדים נחקרו בפרק זמן מקובל, חלק מהעדים היו בבית חולים, אחד מהם במצב קשה ויש מזכר שהוא ניסה להגיע לכל העדים וגם הוא טיפל בעוד תאונות ולדעתו לא כל כך משנה מתי נחקרו.

ע/ת 6 אושרי משה חניה - נסע ברכב מאחורי הנאשם מקדומים לכיוון הרצליה. סיפר כי לא מכיר את הנאשם, מישהו מהיישוב קדומים סידר לו ולחברים לנסוע עם הנאשם. תיאר כי היה גשם חזק, בדרך היה סיבוב, הנהג נסע מהר וביקשו ממנו להאט, לאחר מכן ראה את האוטו סוטה לנתיב השני, לא ראה את התאונה עצמה כי נפצע, לא היה בהכרה והיה מאושפז.

העד סיפר כי מהירות נסיעתו של הנאשם לא הייתה תואמת את תנאי הכביש ולא הרגיש בטוח במהלך הנסיעה אם כי לא יודע לומר בוודאות את המהירות ומעריך כי נהג מעל 100 קמ"ש.

בחקירתו הנגדית מסר כי מקדומים עד למקום התאונה הינה 5 דקות.

ע/ת 5 יקיר יוסף סמאי - נוסע ברכב הנאשם. הכיר את הנאשם דרך ידידה הכרות של 5 דקות שהוא בא לאסוף אותו מהבית. סיפר כי תכננו לצאת להרצליה לחגוג את הסילבסטר, יצאו לכיוון קדומים ומהירות הנסיעה הייתה סבירה. ירד גשם, הכביש היה רטוב, לאחר 5 דקות נסיעה בערך עד שהגיע הסיבוב, הוא נסע מהר יחסית למקום. מעריך כי המהירות הנסיעה הייתה לפחות 100 קמ"ש.

זוכר שנלחץ קצת, ואמר לנהג להאט, האוטו סטה מהנתיב שלנו, החליקו לכיוון נתיב נגדי ובא רכב מולם ונכנסו בו חזיתית.

העד הדגיש שאמר לו להאט, והנאשם לא האט, אפילו לחץ על הגז, והשיב לו אל תדאג.

העד תיאר את פגיעתו כתוצאה מהתאונה.

ע/ת 2 אברהם גולדשטיין-ראש משמרת תחנת קדומים אשר ערך את דוח הפעולה **ת/11**.

ע/ת 10 אוראל גמליאל - נסע ברכב הנאשם. סיפר שהנאשם ידיד של אחותו, באותו ערב הסילבסטר תכננו לצאת, הנאשם הגיע לאסוף אותו, הוא ישב מקדימה, נסעו לאסוף את אושרי ויקיר שישבו מאחור, והמשיכו את הנסיעה, אז הרגיש שהנאשם לא זהיר למרות שהיה גשם. ולפני הסיבוב הוא התחיל להאיץ, כולם ביחד אמרו לו להאט, הוא לא שמע ואמר "**הכול בסדר, אני יודע מה אני עושה**" (ע' 28 ש' 18) והבין שאת הסיבוב הזה לא יצליחו להשלים כמו שצריך. ברגעים האחרונים לפני שנזרק למעקה בטיחות, ראה רכב ממול, התכווץ הגן על עצמו. אחרי התאונה הנאשם כבר לא תפקד, לא הגיב, בדק שכולם בסדר והוא היחיד שהיה בהכרה ופינו את כולם לבית החולים.

העד העריך כי מהירות נסיעתו של הנאשם הייתה באזור 100 קמ"ש.

הוגשו בהסכמה:

מסמכים רפואיים של ע/ת 6 (ת/12), ע/ת 5 (ת/13) ושל הנאשם (ת/14).

פרשת ההגנה:

הנאשם שבחר להעיד - סיפר כי באותו לילה נסע במהירות רגילה, כמו בחוק, כי הרכב לא יכול לנסוע במהירויות כפי שתיארו הנוסעים. היה חשוך מאוד, לא זוכר אם היה גשם ולא יודע מה היו תנאי הדרך. סיפר כי בנתיב הנגדי רכב עקף משמאל בסיבוב את הרכב הנגדי, הרכב מולו נצמד לקו לבן בצד שמאל נכנס בין שני רכבים וסנוור אותו ומאותו רגע לא

זוכר כלום כי איבד את ההכרה.

הנאשם טוען כי הנוסעים היו שתויים לפני שנכנסו לרכב, לא העידו אמת ותיאמו גרסאות.

הנאשם אישר כי מסר הודעה במשטרה בתאריך 16.1.18, אישר את חתימתו על **ת/10** אולם טוען הגיע למשטרה רק כדי לקחת את דבריו, לא ידע שהוא בחקירה, על מה הוא חותם ושזה יבאו נגדו.

ביחס לטופס הודעה על זכויות חשוד **ת/10** ציין:

הנאשם שב וציין כי הוא נסע ישר, על מהירות ממוצעת רגילה, בסיבוב הוא נסע במהירות של 70 קמ"ש בערך, היה תמיד בצד ימין של הכביש, הרכב שסנוור אותו היה בצד שמאל ונצמד לקו, הרכב המעורב היה בלי טסט, לא תקין כבר הרבה זמן, עם מגן חזירים שיצא בשנת 2013. הסיבוב לא ברדיוס מאוד גדול, לא חד, בקושי מרגישים אותו, שבמאה קמ"ש אתה יכול לעבור את זה והתאונה קרתה לא בגלל הסיבוב ואם היה שמן על הכביש גם במהירות של 40 קמ"ש מחליק.

הנאשם אישור כי גם לרכב שלו לא היה טסט שבוע שבועיים ולא זוכר אם היה לו ביטוח.

לשאלות בית משפט השיב הנאשם כי הנסיעה הייתה בערך 10 דקות, לא מכיר את הנוסעים והייתה תנועה לא מפוצץ.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדותם של עדי התביעה והנאשם, התרשמתי מהופעתם בפניי ובחנתי את הראיות שהוגשו על ידי הצדדים, שוכנעתי כי התביעה הוכחה מעל לכל ספק סביר שהנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ואנמק:

אין מחלוקת בנהיגה, בזמן, במקום, בתאונה, בתוצאותיה ובחבלות של ממש שנגרמו.

הנאשם כפר בנהיגה בקלות ראש ובכך שסטה לנתיב הנגדי.

מדו"ח הבוחן עולה כי מדובר בתאונה חזיתית בכביש 55 שהמהירות המותרת 80 קמ"ש בין רכבו של הנאשם סיאט שנסע מכיוון קדומים לכיוון מערב ובין הרכב המעורב מרכב איסוזו אחד שנסע מכיוון מערב לכיוון מזרח, נתיב לכל כיוון מופרד בקו הפרדה רצוף וכפול. התאונה קרתה סמוך לצומת רמת גלעד. לא נמצאו חריצי אימפקט או סימנים אחרים מהם ניתן ללמוד היכן בדיוק הייתה ההתנגשות. בזמן התאונה נמצא חומר שומני מחליק בקטע הכביש של 60 מ'. בכיוון נסיעת רכב הנאשם קטע של 40 מ' חומר שומני מעורב במי גשם עד לאזור ההתנגשות.

על פי העדויות הבוחן הגיע למסקנה כי הגורם לתאונה הוא התנהגות הנאשם שנסע מהר מידי לתנאי הכביש, ביום גשום בכביש רטוב, איבד שליטה, סטה לנתיב הנגדי והתנגש ברכב שנסע מולו.

כמו כן מעיון בתרשים עולה כי באזור ההתנגשות הכביש מתעקל.

"הכוונה היא שהתרשמתי שבמקום לנסוע בהתאם לתנאי הכביש ובמהירות נכונה, הוא הגביר מהירות והוא הכניס את עצמו למצב עם המהירות הגבוהה שלו ויום גשום וככל הנראה שמן על הכביש, גרם לו להחליק."

אם הוא היה נוסע יותר בזהירות ולאט , היה יכול להיגמר אחרת . התיק מבוסס על עדויות של נוסעי הרכב וגם מי שהיה מחוץ לרכב." (ע' 11 ש' 27-28, ע' 12 ש' 1-2)

"אמרתי שהתיק הזה מבוסס על עדויות" (ע' 12 ש' 31)

" אבל כאן העדויות באות לטובתנו שהייתה החלקה והתנגשות הייתה לפי כל העדויות בנתיב הנגדי, זאת המסקנה לאור העדויות שהתנגשות הייתה בנתיב הנגדי" (ע' 12 ש' 8-9)

"אמרתי קודם שהתיק הזה מבוסס על עדויות." (ע' 13 ש' 2)

"...כל העדויות הצביעו על אותו סיפור סטייה של רכב הנאשם לכיוון הנגדי. " (ע' 15 ש' 17/18)

עוד ציין הבוחן כי לא יכול ללמוד על מהירות של הנאשם ושל שני הרכבים המעורבים בתאונה (ע' 12 ש' 13 , 27-28 , 31).

בעדותו אישר הבוחן כי לרכב המעורב לא היה טסט, גם כתוב בעדויות של הנהג המעורב, עשה מבחן ביום 17.11.2010 , הנהג המעורב נחקר על כך והועמד לדין, אך למרות שהיה בלי טסט הסטייה הייתה של הנאשם ולא של הנהג המעורב, הנאשם סטה אליו (ע' 14 ש' 8-10) ובהמשך גם אישר כי לא היה לו רישיון נהיגה תקף.

"אני יכול לומר ככל שאני זוכר, שהמעורב היה ללא טסט וללא ביטוח. אבל בנסיבות התאונה מדובר בעבירות טכניות כי הוא נוסע בנתיב שלו וסוטים אליו. למעורב לא היה רישיון נהיגה בתוקף" (ע' 15 ש' 1-3).

לא הוגשה חו"ד נגדית מטעם ההגנה כך שקביעתו של הבוחן לא קרסה . מבחינה עובדתית הבוחן הסתמך על עדויות של עדי הראיה ומסקנתו המקצועית התבססה על העדויות תוך ציון, לו היה הנאשם נוהג אחרת בכביש, התאונה הייתה מנעת. גם אם היה קיים שמן בכביש.

עדי התביעה **ע/ת 5** ו**ע/ת 6** נסעו עם הנאשם ברכב, **ע/ת 10** ישב במושב על יד הנהג, **ע/ת 5** ו**ע/ת 6** מאחור. שלושתם העידו כי מכירים את הכביש, הכביש היה רטוב, הנאשם נהג בחוסר זהירות שלא בהתאם לתנאי הדרך לקראת העיקול ובמהירות שלא מתאימה, אם כי אף אחד מהם לא ידע בוודאות באיזה מהירות הוא נסע.

שלושת העדים הנ"ל העידו כי הנאשם הוא זה שסטה מנתיבו לנתיב הנגדי.

כך למשל העיד **ע/ת 10** :

"המשכנו נסענו וזה, כבר אז הרגשתי שהוא נוסע לא כזה זהיר ולא יודע מה, למרות שהיה גשם, נסענו , לפני סיבוב היה קטע ישר ושם הוא התחיל להאיץ, אמרנו לו כולנו ביחד תאט תאט , הוא לא שמע לנו, אמר הכול בסדר , אני יודע מה אני עושה" (ע' 28 , ש' 16-18).

"...והוא נכנס בסיבוב מהר. אני הבנתי שאת הסיבוב הזה לא נצליח להשלים כמו שצריך, וברגעים האחרונים לפני שנזרק למעקה בטיחות, אני זוכר שראיתי רכב ממול ופשוט כאילו התכווצתי כולי הגנתי על עצמי..." (ע' 28 ש' 19-21).

"לא היה קורה. אני מהאזור הזה, נוסע שם כבר 6-7 שנים ואני יודע באיזה מהירות אפשר לקחת את המהירות גם אם הכביש היה יבש, אני בספק אם הוא היה משלים את הסיבוב כמו שצריך" (ע' 29 ש' 22-24).

"הרגשתי שזה היה מהר" (ע' 29 ש' 26).

"הבן אדם מבחינת נהיגה הבן אדם עשה את הסיבוב אבל בגלל המהירות האוטו החליק לו לתוך האוטו בנתיב השני" (ע' 30 ש' 10-11).

ע/ת 6 מסר בעדותו :

"היה גשם באותו יום, הייתה נסיעה מהירה נסענו מהר ואמרנו לנאשם להאט ולאחר מכן ראינו את האוטו סוטה לנתיב השני". (ע' 16 , ש' 14-15).

"עד שאמרנו לנאשם להאט" (ע' 20 ש' 20)

"היא לא הייתה מותאמת לתנאי המצב של הכביש הזה, הגשם שהיה והיא הייתה מהירה והייתה מהירה" (ע' 18 ש' 3-4).

" לקראת הסיבוב ראינו שהמהירות , בגלל שאנו מכירים את הכביש, ידענו שזה לא הולך להיגמר טוב".(ע' 22 ש' 5-6)

ע/ת 5 העיד:

"...אחרי 5 דקות נסיעה בערך עד שהגענו לסיבוב, שם ירד גשם, הכביש היה רטוב, הוא נסע מהר יחסית למקום. אני זוכר הכול שנלחצתי קצת. אמרתי לו להאט וזהו. אז האוטו סטה מהנתיב שלנו, החלקנו לכיוון נתיב נגדי ובא רכב מולנו ונכנסנו בו חזיתית " (ע' 22 ש' 28-29 וע' 23 ש' 1-2)

"אז לא. אני יודע טוב מאוד מה קרה שם, אני הייתי ברכב. הוא האיץ , נתן גז. אני ראיתי אני נלחצתי ואמרתי לו להאט, דבר שני זה היה גשם ראשון אחרי תקופה שלא היה הרבה זמן גשם" (ע' 24 ש' 15-16).

"שמענו את המנוע של האוטו. לא הייתה מוזיקה באוטו. ראיתי אותו מאיץ, הוא לחץ על הגז שמעתי את המנוע" (ע' 24 ש' 21-22)

"שאתה לוחץ על הגז המנוע עובד יותר חזק ושומעים, אני מכיר קצת, הייתי חייל באותה תקופה לא ילד בן 15 " (ע' 24 ש' 24-25)

אציין כי שלושת העדים הנ"ל הכירו ביניהם, אולם אין מחלוקת שהם לא הכירו את הנאשם קודם אלא לפני הנסיעה. עדותם ביחס לסטייתו של הנאשם לנתיב הנגדי תואמת את הגרסה של עד נטרלי (ע/ת 3) שנסע בנתיב הנגדי מאחורי הרכב המעורב.

מעדותם של שלושת העדים הנ"ל לא ניתן ללמוד את המהירות המדויקת בה נסע הנאשם, אולם מעדותם עולה כי

בקטע הרלוונטי מהירות נסיעתו של הנאשם לא תאמה את תנאי הדרך בכניסה לעיקול בעוד שהכביש היה רטוב.

עת/3 נסע מאחורי הרכב המעורב, גם העיד שהכביש היה רטוב והרכב המעורב נסע במהירות איטית ולקראת העיקול הגיע רכב מהכיוון הנגדי וגרם להתנגשות.

"שהגענו לעיקול שמתקל שמאלה, רכב שהגיע מהכיוון הנגדי פשוט הוא לא לקח את הסיבוב ונכנס לנתיב של הג'יפ שלפניי ואז התנגש בו" (ע' 8 ש' 13-15).

כך שעדותו תואם את גרסתם של **עת/5, עת/6 ועת/10**.

עת/3 תיאר בצורה ברורה את תנאי הדרך ואופן נהיגתו של הרכב המעורב ושל הנאשם. ממקומו יכול היה להבחין את המתרחש עם הרכב שנסע לפניו. התרשמתי כי אין לא כל אינטרס בתוצאות המשפט, אין לו כל היכרות קודמת עם הנאשם ועם עדי ראיה נוספים, כמו כן ההיכרות עם הנהג המעורב הינה בפנים בלבד.

עדותם של עדי התביעה **עת/3, עת/5, עת/6 ועת/10** תואמות זה לזה ולא קרסו בחקירה, לעומת זאת הנאשם שאינו זוכר את התאונה ועדותו רצופה סתירות.

כך למשל מסר הנאשם בחקירתו תחת אזהרה מסר:

"אני לא זוכר מי ישב לידי" (ש' 3)

"אני לא זוכר את הרגע של התאונה, אני זוכר קצת לפני התאונה" (ש' 5)

"ש. ירד גשם? ת. לא שאני זוכר" (ש' 16-17).

"ש. למה אתה לא זוכר את התאונה? ת. לא זוכר" (ש' 20-21)

"ש. יכול להיות שהיה רכב אחר מעורב? ת. לא יודע, אני בקושי זוכר את התאונה" (ש' 30-31)

"אני לא זוכר את מספר הפלאפון שלי" (ש' 52)

בחקירתו בפני העיד:

"גשם אני לא זוכר אם היה גשם, אני לא יודע מה היה תנאי הדרך" (ע' 36 ש' 12)

"אני לא יודע אני לא זוכר אם זה החתימה שלי" (ע' 39 ש' 9-10)

"אני לא יודע מה היה...לא ידעתי על מה חתמתי ולא חשבתי על מה חתמתי" (ע' 39 ש' 13-14)

"לא יודע כמה זמן..." (ע' 39 ש' 33)

עדותו של הנאשם אף רצופה בסתירות:

בחקירתו במשטרה מסר כי לא זוכר מי ישב לידו (ש'3), אולם בפני מסר: **"ש. לא זכרת מי ישב לידך? ת. זכרתי. ש.**
מי ישב לידך? ת. אוראל" (ע' 41 ש' 11-14)

בחקירתו במשטרה מסר שמכיר אחד הנוסעים טוב: **"...אני מכיר אחד מהם ממש טוב, את אוראל"** (ש' 2-3).

אולם בחקירתו בפני העיד אחרת: **"מכיר אותו יותר מהשניים האלה אבל לא מכיר אותו טוב"** (ע' 47 ש' 2)

בחקירתו במשטרה מסר כי נסע בכביש בעבר: **"כן, נסעתי בו בעבר"** (ש' 19).

אולם בחקירה בפני העיד: **"אני פעם ראשונה שנסע בכביש הזה..."** (ע' 47 ש' 16)

בחקירתו במשטרה מסר הנאשם כי היה עוד רכב שעשה בלאגן, שנסע ממול בשני נתיבים אולם לא יודע אם זה הרכב המעורב ולא זוכר כל כך טוב את התאונה. עוד מסר הנאשם בחקירתו שנסע לפניו מישהו.

אני זוכר עוד רכב שעושה בלאגן ואי נוסע ואין לי ושג איך נכנסתי בעוד רכב" (ש' 4-5).

"אני זוכר שהיה עוד רכב שעושה בלאגן..." (ש' 4-5)

"הוא נסע בשני נתיבים" (ש' 25)

"הוא הגיע ממול" (ש' 27)

"כן אבל אני לא יודע אם זה אותו רכב שנתקעתי בו" (ש' 29)

"אני זוכר שנסע לפני מישהו, הייתה תנועה רגילה, ללא עומס" (ש' 39)

בחקירה לפני מסר גרסה אחרת וסיפר כי בנתיב הנגדי רכב עקף משמאל בסיבוב את הרכב הנגדי, באותו הרגע הרכב מולו נצמד לקו לבן בצד שמאל וסנוור אותו נכנס בין שני הרכבים ואחרי זה קרתה התאונה.

"בנתיב הנגדי מישהו עקף באותו רגע, לא זוכר איזה רכב ובאותו רגע הרכב מולי נצמד לקו" (ע' 36 ש' 12-13)

"בצד שמאל. קו לבן. אני לא כל כך זוכר. אני זוכר פרטים קטנים, את הקטעים המשמעותיים אני זוכר. יש דברים שאני לא זוכר" (ע' 37 ש' 9-10).

"מה אני זוכר? זה מה שאמרתי עכשיו, נסעתי בכביש, כביש רגיל. לא זוכר אם היה גשם ורכב עקף משמאל את הרכב הנגדי, קיבלתי סנוור והוא נצמד לקו עם אורות גבוהים ומאז אני לא זוכר כלום, לא יודע מה קרה" (ע' 40 ש' 16-18)

"ש. אמרת סנוורת. ת. כן. זה מה שאני זוכר בטוח" (ע' 40 ש' 19-20)

"ש. שהרכב ממול סנוור אותך? ת. תמיד אני זכרתי" (ע' 40 ש' 28-29)

"הוא עקף אותו בדיוק בסיבוב איפה שאני הייתי, נכנס בין שנינו ואז אחרי זה קרתה התאונה" (ע' 41 ש' 26)

"...אמרתי שעקף את ההוא שנכנס בי והרכב שנכנס בי סנוור אותי" (ע' 41 ש' 28-29)

"לא. הרכב עקף ואז ההוא שנכנס בי סנוור" (ע' 43 ש' 12)

כלומר, הנאשם שינה את גרסתו וניסה להצדיק את שינוי הגרסאות:

"...סיפרתי רק מה שהיה, מה אני זוכר באותו רגע" (ע' 40 ש' 31)

"כנראה שכחתי באותו רגע. זה היה אחרי שבועיים שהייתי בבית חולים. קורה שמפספסים" (ע' 41 ש' 1)

"ש. לפני שלוש שנים ועד היום את המילה: רכב סנוור אותי לא אמרת מעולם, נכון?"

ת. תמיד יש פעם ראשונה. זה מה שקרה" (ע' 42 ש' 4-5)

"לא שאלו. לא סיפרתי מה קרה. עכשיו אני מספר מה קרה" (ע' 42 ש' 7)

"כן. מה שאני זכרתי אני אמרתי. סיפרתי להם" (ע' 41 ש' 6)

"אני אמרתי מה זכרתי..." (ע' 41 ש' 10)

"אז אולי לא זכרתי" (ע' 41 ש' 15-16)

מדובר בעדות כבושה, הנאשם בשינה את גרסתו על אף שציין כי היום זוכר את האירוע פחות טוב (ע' 40 ש' 10).

עוד אציין כי הנאשם לא טען לכשל מכני ברכבו ("הרכב היה במצב טוב, שמרתי עליו, הגה, בלם, צמיגים תקינים" ש' 13 ת/10) לא טען בחקירתו במשטרה או בפני כי החליק, או איבד שליטה ברכב עקב החלקה בכביש.

כמו כן הודעתו במשטרה הוגשה ללא התנגדות מטעם ההגנה, הבוחן לא נחקר בעניין, הנאשם אישר את המסמכים, חתימתו וטענותיו ביחס לגביית עדותו הועלו רק בחקירתו הנגדית.

התרשמתי שגרסתו של הנאשם אינה עקבית, הנאשם לא זוכר, מוסר גרסאות סותרות, וכי הוא מתאים את גרסתו כדי להטיב עם עדותו. על כן לא ניתן לסמוך על עדותו ומעדיפה לקבל את גרסתם של עדי התביעה ומסקנות הבוחן.

ביחס למהירות נסיעתו של הנאשם, כאמור לעיל לא ניתן לקבוע מהירות מדויקת אולם גם אם אניח לטובתו של הנאשם כי נסע במהירות רגילה, כחוק (ע' 36 ש' 10), ב60 או 70 קמ"ש (ש' 35 ת/10) אין כדי לסתור כי המהירות לא תאמה את תנאי הדרך בשים לב כי היה גשום, כביש רטוב, ועיקול ושמן על הכביש.

לא מצאתי להזדקק בראיות נוספות בעניין זווית העיקול ו/או נתונים הפיזיקליים בעניין זהכי אין מחלוקת כי קיים עיקול בקטע הכביש ולא הובאה בפני כל חו"ד מטעם ההגנה להצביע על כך שיש בנתונים אלה כדי לשנות את קביעתו של הבוחן, בשים לב כי על פי הראיות שהובאו בפני קבעתי עובדתית כי הנאשם סטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי ללא כל סיבה.

לא נשמט מעיוני כי התביעה וויתרה על עדותו של הנהג המעורב עת/4 אולם הייתה באפשרות ההגנה לזמנו למתן עדות.

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל לכל ספק סביר שהנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ומצאתי לקבל גרסת התביעה, על כן מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשפ"א, 09 פברואר 2021, במעמד הצדדים